

nære Orient, Grækenland og Italien. Desuden en stor samling fransk og dansk billedkunst fra det 19. og 20. århundrede. Glyptoteket er således, næst efter Statens Museum for Kunst, det største kunstmuseum i Danmark.

Der foreslås herefter etableret en ordning, hvor efter fondets tilskud til museet fastsættes til 1,6 mill. kr. i januar 1980-niveau, hvilket beløb reguleres i overensstemmelse med udviklingen i reguleringspristallet. Pr. 1. januar 1983 udgør tilskuddet herefter 2.073.600 kr. Denne ordning er tiltrådt af Ny Carlsbergfondet. Det skal herved bemærkes, at bortset fra de forholdsvis få private gaver finder indsamling og erhvervelser til museet udelukkende sted ved hjælp af midler stillet til rådighed af Ny Carlsbergfondet. Købene foretages enten efter ansøgning eller ved hjælp af en årlig af fondet bevilget indkøbskonto.

Museets budgetterede underskud for 1984 er opgjort til 10.996.000 kr. (januar 1983).

Til § 16

Til stk. 1

En tilsvarende bestemmelse har været optaget i samtlige museumslove siden 1958, hvor den første tilskudslov på museumsområdet blev gennemført.

Det har hidtil været antaget, at bestemmelsen skal forstås således, at det i museets vedtægter udtrykkeligt skal være fastsat, hvad der i en ophørsituation skal ske med museets ejendele. Ophørsbestemmelsen i museernes vedtægter har da også i almindelighed været tilpasset efter lovens ophørsbestemmelse.

Det må fortsat anses for rimeligt at opretholde denne bestemmelse, der blandt andet sikrer, at et godkendt selvejende eller foreningsejet museums ejendele i tilfælde af ophør kan overtages af kommunen eller amtskommunen. Det vil i en sådan situation være mest nærliggende, om det bliver den hidtidige hovedtilskudsgiver, der overtager museet.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udelukkende de tilfælde, hvor et selvejende eller foreningsejet museum må ophøre. Det må anses for rimeligt, at der med henblik på at sikre de samlinger, der er opbygget og drevet med offentlig støtte, fastsættes en tilsvarende bestemmelse for de tilfælde, hvor et kommunalt eller amtskommunalt ejet museum må ophøre. Ministerens afgørelse om samlingens fremtidige placering forudsætter dog en forhandling med de pågældende kommunale myndigheder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 2.

Til stk. 3

Formålet med den her foreslåede bestemmelse er – ligesom med bestemmelserne i stk. 1 og 2 – at sikre, at samlinger, der er opbygget og drevet ved hjælp af offentlig støtte, varigt kan komme det danske samfund til gode. Det bør således ikke være muligt for en museumsbestyrelse gennem en undladelse af at opfylde de betingelser, der er fastsat for at bevare det statslige driftstilskud, eller gennem en direkte frasigelse af statsanerkendelsen at opnå fri dispositionsret over samlingen. De museumssamlinger, der er blevet opbygget og bevaret ved hjælp af betydelige økonomiske bidrag fra det danske samfund, bør være sikret som dette samfunds fælles ejendom.

Dog foreslås det, at bestemmelsen først kan bringes i anvendelse efter ministerens beslutning, idet der bør åbnes mulighed for forhandlinger med museumsbestyrelser om atter at ville opfylde tilskudsbetingelserne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 2.

Til kapitel 4

Museumsråd

Bestemmelserne i dette kapitel svarer i princip til bestemmelserne i den gældende lovs kapitel 3.

Museumsrådene, der blev lovfæstet i 1976-loven, har højst forskellige arbejdsvilkår og -muligheder. Dette skyldes dels det meget forskellige antal museer inden for de enkelte amter dels rådernes uensartede økonomi.

Det statstilskud, der ydes museumsrådene, er af samme størrelse for alle, uanset antallet af medlemmer af de enkelte råd.

Statstilskuddet skal først og fremmest anvendes til en sikring af rådene som velfungerende enheder. De tilskud, amtsrådene yder til museumsrådenes virksomhed, er derimod meget forskellige både hvad angår størrelse og fordelingsmåde.

Selv om museumsrådenes virksomhed – blandt andet af de ovennævnte grunde – har vist sig at være meget forskellig, må rådene dog siges at have befæstet deres plads i museumsstrukturen som vigtige fordelings- og forhandlingsorganer. Dette har hidtil – foruden ved samarbejdet om arbejdsplanlægningen – specielt vist sig på konserveringsområdet.